ANUL IV. — Nr. 919. EDIȚIA A DOUA MARȚI, 20 AUGUST 1891

NUMĔRUL 10 BANĬ

ABONAMENTELE
ÎNCEP LA 1 ȘI 15 ALE FIE-CĂREĬ LUNĬ
și se plătesc tot-d'a-una 'nainte

În Bucureștĭ la casa Administrațieĭ.
Din *Județe* și *Străinătate* prin mandate postale
Un an în țară 30 leĭ; în străinĕtate 60
Șease lunĭ „ 15 „ „ „ 25
Treĭ lunĭ „ 8 „ „ „ 13

Un numĕr în Străinĕtate 15 banĭ

MANUSCRISELE NU SE NAPOEAZĂ

Adevĕrul

Să te ferești, Române! de cuib strein în casă.
V. Alexandri.

NUMĔRUL 10 BANĬ

ANUNCIURILE
Din BUCUREȘTĬ și JUDEȚE se primesc:
NUMAĬ la ADMINISTRAȚIE.
Din STRĂINĔTATE, direct la administrație și la toate Oficiile de publicitate.
Anunciurĭ la pagina IV . . . . . . 0.30 b. linia
„ „ „ III . . . . . . 2.— leĭ „
„ „ „ II . . . . . . 3.— leĭ „
Inserțiunele și Reclamele 3 leĭ rândul.
LA PARIS, ziarul se găsește de vênzare cu numĕrul la kioscul No. 117, Boulevard St.-Michel.

UN NUMĔR VECHIŬ 30 BANI

ADMINISTRAȚIA
111, — BULEVARDUL ELISABETA, — 111

DIRECTOR POLITIC: ALEX. V. BELDIMANŬ

REDACȚIA
111, — BULEVARDUL ELISABETA, — 111

Bucureștĭ, 19 August 1891.

PREROGATIVELE REGALE

I

De și se va părea lucru curios că tocmaĭ acuma, în timp de vacanță, noĭ abordăm chestiunea uneĭ revizuirĭ a Constituțieĭ în sensul restrângereĭ prerogativelor regale; de și, maĭ ales, ni se va pune înainte faptul aflăreĭ la guvern a oamenilor al căror reacționarism e patentat și a căror slugărnicie către tron e brevetată, totușĭ noĭ socotim momentul foarte potrivit pentru această discuție.

Intr'adevĕr, în toată Europa suflă un vînt de moarte peste capetele încoronate; iar în țara noastră, criza regală e în stare acută.

Partidele politice vechĭ sunt stórse Conservatoriĭ de la putere, abia desmeticițĭ de fericirea ce a căzut pe neașteptate peste dênșiĭ, fac toate meseriile numaĭ să poată rĕmânea cu puterea. Eĭ sunt și liberalĭ, când nevoia o cere; ba aŭ ajuns să dea unuĭ democrat portofoliul cultelor, numaĭ să se poată face oare-cum popularĭ. Care ministru actual maĭ vorbește de tutelă? Cine vorbește de ideĭ conservatoare astă-zĭ? Abia la pagina 3-a a unuĭ ziar guvernamental se publică pe ascuns și fără știrea miniștrilor traducerea cărțeĭ luĭ Spencer în contra intervențiuneĭ Statuluĭ.

Liberaliĭ-naționalĭ sunt într'o poziție foarte critică. Adversariĭ lor vorbesc de desbinărĭ, de certurĭ, pentru șefie, de neînțelegerĭ. Liberaliĭ doresc să ajungă la putere; dar împrejurările le sunt defavorabile. Nicĭ o chestiune mare nu e la ordinea zileĭ, n'aŭ nicĭ un pretext plauzibil pentru a agita spiritele. In afacerea Ferdinand-Văcărescu crezuseră un moment a găsi o punte de trecere spre putere; dar conservatoriĭ aŭ întrecut și pe Mitiță Sturza cu lingușirile și chestia a fost părăsită. Să tot criticĭ pe Ilariu, să facĭ zeflemele asupra luĭ Esarcu; să înjurĭ pe Pake și pe Brătescu, toate merg până la un punct: dar nu te aduc la putere. Miniștriĭ sunt groșĭ de obraz și de urechĭ; iar Regele e surd de tot, când nu vede lucind aurul, saŭ când nu simte pământul fugindu-ĭ de sub picioare.

Liberalilor le trebue o chestiune mare de agitat, pentru ca să câștige simpatiile perdute și să recapete o popularitate vremelnică. Liberalilor le trebue ceva ideĭ, temeliile unuĭ program maĭ democratic.

Toată lumea și în special partida național-liberală, e indignată de procedările autocratice și anticonstituționale ale luĭ Carol I de un șir de anĭ încoace.

El schimbă guvernele ca rutele și 'șĭ croiește Camere după chip și asemănare. Nicĭ chiar pătura conscientă a națiuneĭ nu ia parte la schimbările politice carĭ se fac de câțĭ-va anĭ încoace; iar interesele mareĭ mulțimĭ sunt cu desăvârșire uitate și călcate în picioare.

Indată ce Carol I voiește să aducă la îndeplinire vre-o nouă infamie și nu e sigur de guvern, El îl schimbă și trimete simulacruluĭ de Parlament o vorbă tainică, să nu facă greutățĭ nouluĭ guvern, căcĭ îl dizolvă.

Și așa treburile regale merg strună, în timp ce țara geme sub călcâiul doborîtor al reacțiuneĭ; în timp ce alegătoriĭ, carĭ se expun a veni la vot, sunt stâlcițĭ în bătăĭ saŭ buzunărițĭ de poliție. Așa se umple Parlamentul cu tot ce-ĭ tîmpit, ramolit, necinstit și sec; pe când interesele țĕreĭ, nevoile timpuluĭ cer ca în Parlament să se afle adunate toate luminele poporuluĭ român, pentru a alege căile cele maĭ sigure spre desăvârșita luĭ desrobire.

Toată lumea recunoaște că starea aceasta e intolerabilă. Toată lumea, care nu e cu guvernul, strigă pe timpul alegerilor în contra ingerințelor și bătăilor; toată lumea e indignată când vede Parlamentul servind de unealtă oarbă guvernuluĭ și Regeluĭ.

Eĭ bine, este vremea ca toate aceste protestărĭ să se adune la un loc; este vremea ca indignarea publică să se concretizeze într'o mișcare puternică și serioasă, care să aibă de scop înlăturarea acestuĭ rĕŭ, care își are obârșia în nețermuritele prerogative ale Regeluĭ.

Sunt oamenĭ carĭ, deși recunosc superioritatea republiceĭ asupra monarchieĭ, spun totușĭ că trebue pregătit întâĭ terenul, că trebue făcută educația poporuluĭ. Nu e vorbă, aceștĭ oamenĭ n'aŭ nicĭ pic de dreptate; totușĭ însă noĭ ne închipuim un moment că obiecția lor e serioasă și în virtutea eĭ le cerem concursul pentru agitația în favoarea revizuireĭ Constituțieĭ în sensul restrîngereĭ prerogativelor regale.

Voim să se ia Regeluĭ dreptul de disolvare, căcĭ El a abuzat în mod infam de acest drept, care în toate timpurile a fost arma cea maĭ sigură a despotismuluĭ în contra democrațieĭ.

Această idee trebue agitată serios și ea trebue să'șĭ găsească sprijin în rîndurile tuturor oamenilor, carĭ nu sunt înjugațĭ azĭ la carul putereĭ.

Rep.

TELEGRAME

ROMA, 17 August. — Cu tot mersul neîntrerupt al negociărilor comerciale din Munich, cercurile bine informate recunosc că pronosticu prea optimește de la început nu se va realiza; va trebui să se aștepte la negociărĭ încete și serioase. Cu toate aceste nicĭ la Berlin, nicĭ la Viena, nu se îndoesc de rezultatul final satisfăcĕtor.

CONSTANTINOPOLE, 17 August. — In urma observațiunilor guvernuluĭ bulgar, Poarta a făcut reprezentanțiĭ cabinetuluĭ din Belgrad în privința concentrăriĭ trupelor sêrbeștĭ la granița bulgară pentru manevre; aceste concentrărĭ ar putea fi rĕŭ interpretate și să provoace în Bulgaria mĕsurĭ preventive, cea ce ar fi bine să se evite.

Poarta conchide sfătuind pe guvernul sêrbesc să facă manevrele în interiorul țĕriĭ, iar nu pe la graniță.

MILAN, 17 August. — Azĭ dimineață s'a ținut un meeting al greviștilor stabilimentuluĭ metalurgic „Elveția". — Deliberările priveaŭ desființarea lucruluĭ cu bucata și principiul greveĭ generale.

Lucrătoriĭ mecanicĭ îșĭ rezervă dreptul de a întreba mâine pe lucrătoriĭ fie-căruĭ stabiliment metalurgic, dacă admit și eĭ greva generală.

GUMBINNEN (Prusia), 18 August. — S'a stabilit în mod oficial că de la 21 August până la 27 s'a importat în Germania 15,260,000 kilograme de grîŭ din Rusia prin Eydtkühnen.

CETINGE, 18 August.—4000 de puștĭ, 700 de revolvere și o mare cantitate de munițiĭ ar fi fost imbarcate la Ragusa pe o corabie cu pânză, apoĭ debarcate în Albania și distribuite Malisorilor, (sub rezervă.)

SANTIAGO, 18 August.—Congresiștiĭ s'aŭ făcut stăpânĭ pe Santiago.

PARIS, 18 August.—D. Delaberge republican a fost ales senator în departamentul Loareĭ în locul unuĭ conservator.

Clădirile publice

Felul cum se execută la noĭ în țară clădirile publice, a ajuns un scandal. Și antreprenoriĭ și ceĭ ce reprezintă interesele publice și care sunt datorĭ să supravegheze stricta executare a acestor lucrărĭ, nu le consideră de cât ca un pretext de jaf, un mijloc de procopseală.

Toate clădirile publice, pe orĭ-care le vețĭ lua, aŭ costat sume enorme și cu toate acestea sunt în stare de ruină. Dovadă la îndemîna fie-căruia, sunt băile Eforieĭ dupe bulevard. Câțĭ anĭ sunt de când sunt făcute? Și cu toate acestea amenință ruina. Cu restaurarea monastireĭ Curtea-de-Argeș, anĭ de zile s'aŭ făcut cheltuelĭ însemnate. Lucrările abia s'aŭ terminat și cu toate acestea, plouă în biserică; apa ploaeĭ spală picturile dupe pĕrețĭ. La reparația făcută, trebue altă reparație.

Orĭ-ce clădire publică de vețĭ lua, vețĭ vedea că a trebuit să fie nesocotit caetul de sarcinĭ.

Se fac caete de sarcinĭ minunate, dar numaĭ de ochiĭ lumeĭ, căcĭ nicĭ o-dată nu se țin de ele.

Astă-zĭ avem de înregistrat o dovadă nouă la cele ce spuserăm în privința clădirilor publice.

La Brăila s'a început clădirea unuĭ palat administrativ, care, după devis, va costa pe județ suma de șease sute de miĭ de leĭ.

Eĭ bine, abia s'a început temelia și caetul de sarcinĭ a început să fie nesocotit. Și ca să nu se zică cum că născocim ceva, lăsăm să vorbească D. Steri Ionescu, avocat și fost membru în comitetul permanent din Brăila până la 10 Iunie trecut. D-sa cunoaște maĭ bine ca orĭ cine împrejurările.

Iată ce spune într'o scrisoare ce ne trimete.

Prin caetul de sarcinĭ, antreprenorul palatuluĭ administrativ din Brăila este obligat a face toată temelia și zidăria cu var hidraulic de Marsilia. Antreprenorul în unire cu comitetul permanent aŭ convenit a întrebuința var hidraulic dintr'o barieră din țară, și se știe că materialul din Marsilia este superior celuĭ din țară, plus că se plătește statuluĭ și o taxă de inport.; ast-fel că în calitate și taxele ce urma să plătească, este o diferință de 100 leĭ la fie-care vagon în minus după caetu de sarcinĭ; prin urmare folosul rĕmâne să se împartă în familie.

Temeliile palatuluĭ este obligat să le facă cu betton; în loc să pue piatră fărămată pentru cimentarea temelieĭ și întărire, se pune pietrele micĭ rotunde și late de rîŭ, care nu se poate lega și întări cu ciment și nu garantează o soliditate lucrăreĭ; cauza este că piatra fărămată costă cincĭ leĭ metru de fărămat; iarășĭ un profit rĕmas pentru împărțeală.

Dacă de la temelie se violează caetul de sarcine și contractul, apoĭ la ce se poate aștepta județul cu înnaintarea lucrărilor.

Sondaju terenuluĭ chiar nu s'a făcut regulat, în cât se poate la un moment dat să se surpe clădirea și să cauzeze pagube și nenorocirĭ.

Am vizitat palatu administrativ din Bacăŭ, tot ce poate fi maĭ infect. Toate camerile destinate pentru conservarea archivelor sunt pline de apă, ast-fel că arhiva se conservă în camerile destinate pentru serviciile publice.

Acoperământul în stare deplorabilă: ploile strĕbat în toate părțile, ast-fel că este plin de egrasie; în tot anul se fac reparațiĭ cu enorme cheltuelĭ, și totul e zadarnic.

S. Ionescu.

Afară de acestea ni se maĭ spune că clădirea urzită pe teren este cu câțĭ-va metri maĭ mică, de cum este pe plan. Prin urmare iarășĭ o diferență în minus de material și lucru, ce va realiza economiĭ bunișoare.

Rugăm pe D. ministru al lucrărilor publice să intervie și să facă să înceteze acest scandal.

Moartea luĭ Licinsky

Dobrogea resuflă; banditul ce a terorizat'o atâta timp a încetat din viață în urma raneĭ primite.

Un amic al nostru, anume dus de la Galațĭ la Tulcea, ne telegrafiază cele următoare:

Licinsky a murit Sâmbătă 17 August, la ceasurile 9 de dimineață, din cauza raneĭ priimite. Se spune că cu toată rana, n'ar fi murit dacă ar fi fost maĭ bine îngrijit.

Procurorul s'a dus la spital să ia interogatorul. Banditul n'a voit să 'șĭ denunțe gazdele; a spus că vara trăia în pădurĭ, iar iarna în pescăriile din Sulina; se ducea și pe la Brăila dupe provizii și munițiĭ.

S'aŭ găsit la el 300 de leĭ.

*

Erĭ după prînz s'a înmormântat cu mare pompă soldatul Gervase Gheorghe. Steagurĭ cernite împodobeaŭ tot orașul. Episcopul Dunăreĭ de jos a oficiat în persoană.

Convoiul a fost urmat de prefectul județuluĭ, de primarul din Tulcia, de armată, în mijlocul uneĭ mulțimĭ enorme.

Astă-zĭ va fi îngropat și Licinsky.

*

D. Leonida Sterea, bine-voește a ne telegrafia din Tulcea.

In acest moment se face înmormântarea bravuluĭ soldat care a căzut în luptă, lovit de arma bandit判 Simion Licinsky.

Atât prefectul Aslan, representant al județuluĭ, cât și primarul Vasile Sotirescu, n'aŭ crutat nimic spre a da acesteĭ înmormântărĭ toată splendoarea posibilă pentru încurajarea armateĭ și a cetățenilor.

Onoare lor!

*

Pentru complectarea știrilor date cu privire la prinderea luĭ Licinsky, dăm după «Naționalul» apărut erĭ, următoarele detaliĭ:

In prevedere că Licinsky trebuia să profite de hramul mănăstireĭ *Celik-Dere* pentru a comite vr'o nouă jefuire, patru gardiștĭ aŭ fost trimișĭ în Tulcea pentru ca la nevoe să se unească cu alțĭ treĭ, ce eraŭ deja în localitate în urmărirea banditeluĭ de maĭ mult timp. Numele lor sunt Iamandi Tănase, ajutor al comandantuluĭ de gardiștĭ, Neculaĭ Constantin, ofițer de gardiștĭ, Simion Petrov, Vasile Trofan, Ion Olteanu și Ion Costea.

In dimineața zileĭ de 16 August, la ora 6, notarul comuneĭ Telitza unde e situată mănăstirea Celik-dere, anume Bonciu, găsește pe Iamandi Tănase șĭ'ĭ spune că vierul de la via luĭ Teodor Mihailof, anume Ivan Ribacof i-a denunțat că Licinsky se află în casa de la vie. Iamandi însoțit de notar și de ceĭ-lalțĭ cincĭ gardiștĭ, ia pe Ion a Dommeciĭ, care fusese gardist în Tulcea, pe doĭ soldațĭ din garda de onoare a Episcopuluĭ Dunăreĭ de jos, venit în mănăstire spre a oficia, pe alțĭ doĭ soldațĭ găsițĭ la Telitza și pe un servitor Gaitanos, de la o vie.

Toțĭ aceștĭ oamenĭ aŭ mers la via citată, aŭ înconjurat casa, postându-se uniĭ în fața ferestrilor și alțiĭ înlăuntrul tindeĭ, unde aŭ încuiat și legat ușa odăiĭ în care se afla Licinsky. Apoĭ notarul a somat pe bandit să se predea, dar el a respuns prin focurĭ. Primul sĕŭ foc tras asupra ușeĭ odăiĭ, a lovit în partea dréptă a pieptuluĭ pe pe soldatul fruntaș Chirvasi Gheorghe care stetea cu arma gata a trage în el dacă ar fi eșit din odaie. Toțĭ aŭ ripostat la focurile banditeluĭ, iar Gaitanos luând arma soldatuluĭ mort a ochit pe bandit prin crepătura ușeĭ și a tras treĭ focurĭ asupra luĭ. Acesta simțindu-se greŭ rănit s'a ascuns sub pat de unde a descărcat toate armele luĭ asupra asediatorilor fără a atinge pe nimenĭ. La un moment asediatoriĭ aŭ strigat „ura" și aŭ năvălit în odae, unde într'o clipă aŭ pus pe bandit în nemișcare.

Acesta este istoricul exact al lupteĭ.

FINITUL REZBOIULUĬ CIVIL ÎN CHILI

NEW-YORK, 17 August.—*New-York-Herald* de azĭ anunță după o depeșă din Valpareso că armata președinteluĭ Balmaceda a fost sfărîmată după o luptă de 5 ceasurĭ.

Insurgențiĭ aŭ luat Valpareso, președintele Balmaceda a fugit fără nicĭ o resursă în oamenĭ și în banĭ.

Numĕrul morților și al rĕniților este de 5000.

Locuitoriĭ se declară în mulțime pentru insurgențĭ.

Aproape toțĭ ofițeriĭ statuluĭ-major a luĭ Balmaceda aŭ fost omorîțĭ saŭ rănițĭ.

Pentru a evita măcelul, care ar fi urmat luarea orașuluĭ cu forța de către trupele congresiste, orașul s'a supus; congresiștiĭ aŭ intrat după amiazĭ; aŭ fost primițĭ cu strigăte de: „Trăiască Chili! Trăiască generalul Canto!"

După cererea intendentuluĭ orașuluĭ, maĭ multe corăbiĭ streine aŭ debarcat oamenĭ din echipagiŭ pentru a protege în mod eventual pe locuitorĭ.

Corabia *Almirante Lynch* voia să părăsească portul, dar după o luptă de un sfert de ceas s'a predat. Cea maĭ mare parte a prizonierilor aŭ fost liberațĭ pe cuvênt. Nu e temere de nicĭ o turburare. Se crede că Balmaceda se va refugia la Buenos-Ayres.

World află din Iquique că după victoria lor, congresiștiĭ aŭ remas afară din Valpareso.

Orașul s'a dat maĭ întâĭ amiraluluĭ comandant al escadreĭ germane, care l'a remis apoĭ guvernuluĭ congresist.

ȘCOALA RURALA

Intr'unul din numerile trecute am publicat câte-va observațiunĭ ale D-luĭ Popovicĭ, învĕțător în Dorohoiŭ asupra învĕțământuluĭ rural. Astazĭ publicăm altele ale D-luĭ Mihăilescu din Prahova care răspunde la câte-va din propunerile D-luĭ Popovicĭ:

Programa școalelor rurale este foarte improprie în modul cum este alcătuită — se pare — un numĕr împovărător de clase și pentru învĕțătorĭ și pentru școlarĭ și materiĭ insuficiente.

Dar care să fie causa?

După mine cred că nu poate fi alta de cât că una a fost intențiunea legiuitoruluĭ din 1883 și altul resultatul. Reformatoriĭ programeĭ de atuncĭ aŭ prevĕzut că actuala programă cere doĭ învĕțătorĭ pentru o școală, din care unul să fie maestru pentru o meserie oare-care, dar statul din lipsă de fondurĭ — pretext șubred — nu a maĭ mărit numĕrul învĕțătorilor.

Așa dar programa actuală nu s'a aplicat nicăierĭ literalminte. Și dacă nu s'a aplicat, putem ști noĭ de e bună de e rea?....

In principiu bună ar fi egalisarea învĕțământuluĭ rural cu cel urban; dar este o eroare colosală a crede că egalisarea ar fi cheia deslegăreĭ problemeĭ.

Căcĭ — presupunând că am avea o programă la fel cu cea urbană — întru cât am putea noĭ să o utilisăm bine cu eleviĭ când cele l'alte condițiunĭ de egalitate lipsesc? Avem noĭ pentru școalele sateștĭ

câte un învĕțător de fie-care clasă? Dispunem de acelașĭ mobilier, material didactic și local?

Nu.

Eĭ bine față cu aceste inichitățĭ, cu ocupațiunile țăranuluĭ, carĭ nu-'ĭ permit a a da copilul la școală la 16 August și a-l lăsa să urmeze regulat tot anul școlar, față cu acestea, având o programă similară celeĭ urbane, am ajunge ca un școlar orĭ să învețe foarte superficial studiile și la eșirea sa din școală să nu știe nimic, orĭ să repetească încă câte un an clasele III-a și IV-a și prin urmare cursul complect să-l finească tot în 6 7 anĭ ca astăzĭ.

Recunosc că este bine rațional și chiar constituțional să se egalizeze învĕțământul rural cu cel urban, de cât să se egalizeze în fapt și în toate privințele, nu numaĭ pe hârtie. Pentru că nu se poate însă mĕ mulțumesc a crede și susține că cu toată egalitatea de care trebue să se bucure toțĭ cetățeniĭ românĭ înaintea legeĭ și a instituțiunilor țăreĭ, totușĭ nu trebue să șteargă niciĭ chiar în școală timbrul caracteristic ce deosibesc pe țăran de orășan. Prin urmare aș cere cu stăruință ca direcțiunea învĕțământuluĭ rural să fie pornită pe un drum maĭ realist, fără însă să neglige noțiunile teoretice de carĭ are trebuință orĭ-ce om în viața socială.

Invĕțământul rural trebue să împace două marĭ exigențe: să dea instrucțiunea elementară prevĕzută în constituțiune și pe care statul este dator să o împartă gratuit și egal tuturor cetățenilor fără deosebire, și să împace cerințele secoluluĭ în care trăim și aspirațiunile noastre viitoare, formând din țăran un bun agricultor, grădinar, și econom de vite, iar din femeia sa o bună mamă, o soață înțeleaptă și econoamă.

Acum să viŭ la alt punct:

„Să se desființeze orĭ ce concur„surĭ pentru ocuparea de catedre la „școalele rurale și aceasta pe consi„derente că numaĭ mulțumită con„cursuluĭ școalele rurale sunt pline „de toată caracuda (?) și de tinerĭ „nepreparațĭ, neapțĭ, nemenițĭ pentru „această vocațiune. Concursul școa„leĭ rurale nu e de cât un gheșeft „material și electoral, cum și al oa„menilor zileĭ spre a-și putea căpătui „pe favorițĭ“. Așa zice D. Popovicĭ.

Care ar fi mijlocul de a recruta învĕțătorĭ cât maĭ bunĭ?

Două aŭ fost mijloacele preconisate până acum, altele de cât concursurile.

a) Inscrierea aspiranților într'un tabloŭ după ordinea notelor obținute de fie-care în școală. Avem însă maĭ multe școlĭ normale și s'ar putea ca la unele profesoriĭ să fie maĭ darnicĭ la note — lucru firesc, de oare-ce asta e o chestie de apreciere—și ast-fel un absolvent al uneĭ școale maĭ bun ca altul de la o altă școală să rĕmână maĭ la urmă, pentru că a avut note maĭ micĭ de cât acela.

S'ar putea însă înființa niște circumscripțiunĭ de județe pentru fie-care școală normală, dar orĭ-ce s'ar face, numirile în învĕțământ prin mijlocul acesta, nu presintă destulă garanție în contra arbitruluĭ.

b) Să se lase revisoruluĭ direcțiunea de a numi pe învĕțătorĭ? Dar această intențiune a voit să o transforme în lege D. Maiorescu. Noroc însă că pe băncile Maturuluĭ corp se afla și D. Poni care a deschis o luptă uriașă proectuluĭ de lege și a veștejit foarte energic pe ministrul de atuncĭ, care voia să facă din numirile în învĕțământ un pericol pentru națiune și un scandal pentru țară, iar din învĕțătorĭ o mașină electorală administrativă. Și cum din fericire D. Poni este astă-zĭ ministru nu ne este permis a crede că D-sa se va dezice și va desființa concursurile.

Și nu trebue să le desființeze.

Concursurile sunt niște filiere prin carĭ nu pot străbate orĭ-ce uscăturĭ din pădurea scoalelor normale. Concursurile sunt niște filtrurĭ, pe unde nu se pot strecura de cât aptitudinele și ceĭ ce n'aŭ lăsat cartea din mână, după ce aŭ terminat școala.

Dacă colegul meŭ se plânge în contra concursurilor astă-zĭ, când cel puțin treĭ persoane, revisorul, medicul județuluĭ saŭ inginerul și un institutor dispun de recomandațiunea unuĭ învĕțător, și maĭ cu seamă când *probele scrise* sunt o garanție *de visu* pentru minister că comisiunea nu a avut în vedere de cât meritul, ce ar fi mâine când aceste numirĭ s'ar face pe simplul motiv că candidatul este normalist? De sigur că nimenĭ n'ar putea prevedea de cât rĕŭ.

S'a întâmplat, nu-ĭ vorbă, ca și pe la concursurĭ ca să se petreacă lucrurĭ nu tocmaĭ *curate*. Dar aceste întâmplărĭ ar fi toterabile pe lângă cele ce s'ar întîmpla cu numirile arbitrariĭ. Dacă procedările sunt rele, trebue să învinovățim legea orĭ pe oamenĭ?

Saŭ viŭ acum la conferințe:

Maĭ întâiŭ nu cred că ar putea fi posibilă vre-o dată întrunirea tuturor învĕțătorilor din toată România regulat în fie-care an și în diferite orașe așa cum se fac congresele asociațiuneĭ studenților universitarĭ. Aceștia abia formează un procent din numĕrul total al învĕțătorilor pe când noĭ suntem o întreagă armată 2 3,000 ce ar trebui să aibă corturĭ, provisiunĭ ș. a.

Al douilea se știe că unde este gălăgie multă se face treabă puțină.

Este de preferat decĭ cu condițiunea pusă de confratele meŭ, adică Statul să dea trenul gratuit și o diurnă de 5 leĭ pe zi nu 2, ca învĕțătoriĭ din toată țară să formeze 4 marĭ circumscripțiunĭ în privința conferințetor: două în Muntenia și două în Moldova. Fie-care circumscripție să se adune cu revisoriĭ lor într'unul din orașele țĕriĭ tras la sorțĭ și pe rînd în fie-care an și cu modul acesta s'ar împăca orĭ-ce exigențe.

Anul școlar să se finească la 15 Iunie să se înceapă însă la 1 Octombre și pe lângă vacanțiile Pasceluĭ și ale Crăciunuluĭ să se maĭ dea 10-15 zile vacanță în Maiu pentru prășitul porumbuluĭ.

Dar iată acum o dreaptă și raționabilă ameliorare ce s'ar putea aduce corpuluĭ învĕțătoresc: Este învederat că omul când se hotărăște a se devota uneĭ carierĭ oare-care, pe lângă impulsiunea ce simte fiind format pentru aceasta, apoĭ maĭ este și motivul acela că, cel puțin prin această carieră el se va găsi la adăpost de vijeliele și strîmtorările viețeĭ, că 'și-va asigura un viitor copiilor sĕĭ și un sprijin pentru bĕtrânețe. Cu alte cuvinte se devotează carierei sale, având speranța că prin stăruință și activitate va înainta treptat, treptat.

Așa este și pentru învĕțătorĭ, afară numaĭ dacă admitem că eĭ nu sunt oamenĭ și prin urmare n'aŭ trebuințe de întâmpinat.

Si cu toate acestea s'ar părea că nu este așa.

Invĕțătorul n'are altă perspectivă pentru viitor, de cât mizeria. Să muncească cât va fi tĕnĕr și cât forțele fizice 'l vor ajuta, iar când familia sa se va mări, orĭ el va slăbi și aceasta se întâmplă cu 90 la sută înainte de a eși la pensie să sucombe lipseĭ, boalelor și tuturor mizerielor viețeĭ.

Tristă perspectivă!

In administrație—de și nu de regulă—s'aŭ vĕzut copiștĭ și pomojnicĭ ajungênd Prefecțĭ, vătășeĭ ajunșĭ Primarĭ, în armată ofițerĭ și sub-ofițerĭ, aspirând și ajungênd maiorĭ colonelĭ și chiar generalĭ, la telegraf, căile ferate în justiție și în orĭ-ce ramură funcționarul aspiră a fi înaintat, numaĭ învĕțătorul nu.

Si cu toate acestea cu *puțină bună-voință* și *maĭ puține sacrificiĭ* s'ar putea face ceva.

Bună-oară:

Statul ar putea înființa niște școale superioare celor normale, pe carĭ să le frecuenteze învĕțătoriĭ în cele 2—3 lunĭ de vacanță pe vară. In aceste școlĭ pe lângă alte studiĭ să se predea cu deosebire filosofia, psichologia, studiele pedagogice și limbile streine. După absolvirea lor—și în urma unuĭ concurs — ceĭ ce vor reuși să poată fi înaintațĭ ca institutorĭ, sub-revizorĭ, revizorĭ ș. a.

Sunt mulțĭ învĕțătorĭ — o recunosc — cărora poate nu le-ar maĭ conveni să învețe, dar iarăștĭ sunt foarte mulțĭ, carĭ de și doritorĭ, le lipsesc însă mijloacele, și prin urmare, nu pot să maĭ învețe. Pe ceĭ d'ântêiŭ statul nu-ĭ va obliga; celor din urmă însă este dator ale înlesni calea către înaintare.

De aceea, înființând numaĭ două școale de acestea, una în Bucureștĭ saŭ Ploeștĭ, și alta în Iașĭ saŭ Galațĭ, cu un numĕr restrâns de locurĭ cu burse numaĭ în ce privește hrana și dormitul, statul va alege prin concurs—nu exclud concursul pentru o maĭ bună alegere, și pentru a nu se da motiv de plângere nimĕnuĭ — dintre ceĭ ce doresc a maĭ învĕța, pe ceĭ maĭ bunĭ și după terminarea studielor să-ĭ poată înainta.

Se înțelege că cu cele ce am zis n'am epuizat chestiunea în fond. Este numaĭ un *pium desiderium*, un embrion de idee, pe care spațiul nu-mĭ permite al desvolta.

Ca concluziune, chestia reformeĭ învĕțământuluĭ rural pornită de la un punct greșit, se va învĕrti tot într'un cerc greșit, până când nu va porni de la personalul didactic, local, mobilier și în urmă programa.

Lipsa de personal didactic este mult simțită. Din 100 școale nu cred a fi maĭ puține de 50, carĭ aŭ ajuns a fi populate cu 100 și 150 copiĭ. Și când realitatea este ast-fel, ar fi abrurd, archi-absurd chiar ca să se pretindă unuĭ singur învĕțător să facă lecțiĭ împovĕrat și de 4—5 clase.

A. M. Mihăilescu
Invĕțătorul școaleĭ de băețĭ Ceptura-Prahova

EPIGRAME

I

Al nostru prinț vrênd să se'nsoare—
Dintre familiĭ româneștĭ,
Iși alesese una veche;
Era să intre în Văcăreștĭ...

II

Poate că ambiĭ sunt capabilĭ,
Dar între-un rege și-un nebun
Osebire nu știŭ să spun:
Sunt amândoĭ neresponsabilĭ.

Acul.

INFORMAȚIUNI

Regele va pleca la Veneția mâine Marțĭ.

Pricina care îl ținea în țară nu era atât chestia Carmen Sylva-Văcărescu, ci situația precară a cabinetuluĭ cu intrarea D-luĭ Al. Lahovary în cabinet. Regele e liniștit în această privință. Prin urmare poate să plece în pace.

—*—

Guvernul a *triumfat* la balotagiul de ierĭ de la colegiul I de deputațĭ de Neamț.

D. Gr. Isăcescu a fost proclamat ales cu 59 voturĭ; D. Cozadini întrunind 51 glasurĭ; 9 voturĭ aŭ fost anulate.

—*—

Mâine Marțĭ 20 ale curenteĭ, institutoriĭ din Bucureștĭ se vor aduna la orele 2 p. m. în școala *„Petrache Poenaru“* spre a alege o delegațiune care să prezinte D-luĭ Poni un protest contra maĭ multor permutărĭ decise de consiliul permanent a se face în Capitală.

—*—

Primim plângerĭ foarte grave contra administrațieĭ din Vlașca. Așa ni se scrie că furtul și jaful e în flóre în comunele Singurenĭ, Uzunĭ, Călugărenĭ, Strîmba, Stoeneștiĭ, etc. In special în pădurea de la Singurenĭ e încuibată o bandă de tâlharĭ care pradă și ucide. Un pădurar de la Strîmba a fost ucis. Arendașul acesteĭ moșiĭ a fost fugărit de tâlharĭ și n'a scăpat de cât în góna cailor.

Și cu toate acestea administrația nicĭ nu se gândește să ia mĕsurĭ. In sarcina D-luĭ sub-prefect Paplica Stefan ni se spun lucrurĭ așa de grave, că nicĭ nu ne vine să le credem.

Noĭ atragem atenția D-luĭ Ministru de interne să cerceteze și să ia mĕsurĭ.

—*—

In lipsa D-luĭ Ministru de interne din Capitală, rugăm pe D. Secretar general, al acestuĭ Departament, să bine-voiască a ordona o anchetă serioasă contra arendașuluĭ moșieĭ Banca, greco-bulgarul Mihail Deciu, care a bătut într'un mod barbar pe cârciumarul Toader Constantin de pe acea moșie.

Spĕrăm că nu vom fi silițĭ a striga că sub guvernul liberal-conservator, săteniĭ sunt prada sĕlbătăciilor unor veneticĭ greco-bulgarĭ care se îmbogățesc din munca și sudoarea țĕranilor.

—*—

D. Radu Pătărlăgeanu, fost deputat, ales de Prahovenĭ, a încetat din viață la Ploeștĭ.

Condoleanțele noastre familieĭ.

—*—

In seara de 17 curent, D. avocat N. Angelian a pălmuit pe polițiaiul orașuluĭ Caracal, Stănculescu, la cafeneaua centrală.

Așteptăm detaliĭ.

—*—

Rugăm pe D. Primar să se ocupe și de stradele Covacĭ, Soareluĭ din Roșu și Luca-Zaharia din suburbia Sf. Vinerĭ. Cele dintâiŭ, de și în centrul Capitaleĭ, aŭ pavagiul așa de stricat, că e numaĭ gropĭ. De măturat, le-a cam terit D-zeŭ. Cea din urmă încailea nu e pavată de loc. Locuitoriĭ din aceste strade ni se plâng că nicĭ nu maĭ pot să iasă din casă.

Atragem atenția D-luĭ Primar că epoca ploilor se apropie.

—*—

In urma votuluĭ luat în Congresul de Botoșanĭ, ca înscrierile membrilor Congresuluĭ, să se termine cu cel puțin 5 zile înainte de deschiderea luĭ, spre a se putea din timp încunoștința autoritățile în drept, pentru pregătirea numĕruluĭ necesar de gazde, și spre a se căpăta la timp numĕrul exact de bilete de tren necesare; sub-semnatul, în numele comisiuneĭ de organizare, face cunoscut tuturor studentelor și studenților ce ar voi să meargă la Congresul din Giurgiu, că înscrierile se vor face până în ziua de 1 Septembrie exclusiv, și că de la această dată nu se va maĭ face nicĭ o înscriere. Taxa e de 6 și jum. leĭ, pe care fie-care o va trimite sub-semnatuluĭ, strada Sf. Teodor Nr. 40, saŭ la Curtea de Apel secția II-a.

Casier, **L. C. Theodorescu.**

—*—

D. Gr. Cantacuzino, directorul general al Teatruluĭ s'a întors ierĭ din străinătate.

—*—

Se svonește despre mutarea școaleĭ primare așa zisă d'aplicație în localul vecheĭ școale comunale Petrache Poenaru, contopindu-se aceste două școale într'una singură. Inainte de a vedea realisându-se acest proiect, întrebăm pe ceĭ carĭ aŭ găsit aceasta de cuviință, Știu D-lor consecințele ce ar resulta din acest fapt?

Reducerea uneĭ școlĭ primare într'o parte a Capitaleĭ care e destul de populată și cea maĭ lipsită în localurĭ, este un rĕŭ ce *de la primul pas 'și va arăta efectul*. Și iată cum: anul trecut, numĕrul școlarilor carĭ s'aŭ înscris la școala Poenaru, era maĭ mare de cât cel ce se prevede în regulament;—dar în vederea că din aceștĭ școlarĭ se vor trimite la școala d'aplicație, aŭ fost admișĭ;—va să zică în cașul *de n'ar fi fost o a doua școală* aceĭ școlarĭ carĭ treceaŭ peste numĕrul statornicit, puteaŭ rĕmâne pe din afară; și apoĭ se știe că într'o școală d'aplicație, ceĭ puțin după scopul ce urmărește școalele de felul acesta făcute în alte țĕrĭ, numĕrul școlarilor trebue să fie restrâns, căcĭ numaĭ ast-fel poate atinge scopul pentru care se înființează.

Ne place să credem că D-nu Ministru al Cultelor, nu va îngădui *desființarea de școlĭ* cum o cer ceĭ interesațĭ.

—*—

Suntem rugațĭ să întrebăm pe D. Poni ce a hotărît cu catedrele pentru care trebuia să se ție concurs la Iașĭ și Craiova la 20 Iunie trecut? Tot la 15 Septembre, când se vor ține concurs pentru toate cele-l'alte catedre, se va ține și pentru aceasta?

—*—

Atragem atenția D-luĭ ministru de interne asupra primaruluĭ din comuna Brebu, județul Prahova, care crede e primar pentru ca să sfânțuească pe locuitorĭ. Nu voește să facă un pas până nu i se plătește; când sunt neînțelegerĭ între locuitorĭ, dreptatea o dă celuĭ ce dă maĭ mult.

—*—

Astăzĭ se pune în repetiție la Teatru Național piesa *Ioan Rodeanu* localizată după nemțește.

—*—

Vinerĭ 16 ale curenteĭ pe la orele 5 p. m., s'a găsit în pădurea fundul Hertzeĭ cadavrul sergentuluĭ Laufer din Herța omorât în aceiași zi. Parchetul a fost sesizat și e pe urma omorâtoruluĭ.

—*—

Lucrările pentru prelungirea linieĭ tramvaiuluĭ de la gară la Luter, aŭ început.

—*—

Am spus că capelmaestrul Cirilo șeful musiceĭ reg. 13 Dorobanțĭ a

FOIȚA ZIARULUI „ADEVĔRUL“

FELIX DE STEYNE

(5)

Misterul de la Turnul Eiffel

II

Șahul primește o visită la care nu se așteaptă

Dar D-l prefect a fost prins în drum de secretarul de la ambasada Englitereĭ

— Nu, îșĭ zise Darantin; asta ar fi o stângăcie... Apoĭ poate că 'mĭ-ar da ordin să mĕ abțiŭ și eŭ vreaŭ să puĭ mâna pe autorul crimeĭ.

O orchestră de o sută de muzicanțĭ, ascunsă într'un salon, începu să verse valurĭ de armonie în mulțimea ce totu-șĭ umbla de colo până colo și vorbia de rochiile cucoanelor și de decorațiile D-lor.

Izolat în scobitura uneĭ ferestre, Darantin, cu sprîncenele încruntate, visa la Persanul necunoscut. Tare bucuros ar fi pus în pălărie două-spre-zece bilete cu două-spre-zece nume și ar fi tras unul, ca să vază pe care trebue să'l observe **maĭ de aproape.**

Mulțimea se mișcă și un vuet se făcu.

— Șahul pleacă! murmuraŭ glasurile

Și femeile deteră năvală, târându-șĭ cavaleriĭ, fără să se îngrijască, că aŭ să fie strivite, voind toate să vază pe Nasser Eddin de aproape.

Aminterĭ se maĭ svonia că a doua zi Nasser Eddin pleacă din Paris.

Nepăsător în mijlocul gălăgieĭ, D. Carnot se silia cât putea să meargă alăturĭ cu monarchul. Cu zîmbetul pe buze, îl petrecu până în curtea de onoare. Ceĭ doĭ-spre-zece persanĭ veniaŭ tot în urma lor.

Durantin se ținea pas la pas după eĭ.

Polițistul luase o hotărâre eroică.

Puse ochiĭ pe cel din urmă landoŭ în care eraŭ treĭ Persanĭ, se urcă în el și și fără să întrebe pe nimenĭ șezu lângă cel de al treilea, pe banca dinainte.

Persaniĭ nu protestară, din contră se întrecură în salutărĭ.

Trăsurile porniră spre strada Copernic.

Când ajunse la Hotel, D-l sub-secretar de stat și secretarul luĭ luară ziua bună de la suveran, dar Durantin intră având grije să se ascundă să nu fie văzut de ceĭ doĭ funcționarĭ.

Nasser Eddin trecea prin vestibil când cine-va îl chema pe la spate.

— Sire! zicea Durantin cu un glas ce tremura puțin.

Monarchul se întoarse și se uită mirat la omul acesta în haine negre.

— D-le, cine eștĭ?

Durantin scoase o cartă de vizită și 'ĭ-o dete.

Șahul, care, cum se știe, scrie și vorbește franțuzește binișor, descifră d'asupra numeluĭ aceste cuvinte: „Agent de poliție superior.“

— Ce vreĭ? a întrebat el.

— Să vorbesc cu Majestatea Voastră singură de un lucru foarte grav, rĕspunse polițistul.

— Cu mine singur... poftim...

Și, făcênd semn servitorilor să se ducă. pofti pe agent în odae; îĭ făcu semn că'l ascultă.

— Zĕŭ! se gândea Derantin; poate că îmĭ puĭ situația în pericol. dar cu atât maĭ rĕŭ! Prea am mers departe, ca să daŭ îndărăt... Sire, zise el tare de tot, o crimă a fost săvârșită pe platforma cea mare a turnuluĭ Eiffel, pe când persoanele Majestățeĭ Voastre araŭ acolo.

— Ah! zise liniștit Nasser-Eddin.... O crimă...

— Un asasinat! zise Darantin.

— Un asasinat! făcu șahul,

— Da, o tînĕră a căzut leșinată, vĕzênd pe bărbatul eĭ căzând, lovit de pumnal.

— O tînĕră... murmură Nasser-Eddin, în mintea căruia păru că se deșteaptă o amintire.

Și cum Durantin era să continue, întrerupse adăogând:

— Frumoasă... roche pembe...

— Tocmaĭ! replică polițistul foarte mirat.

— Am vĕzut-o, zise Nasser-Eddin, da, am vĕzut-o, ca o virgină destinată sacrificiuluĭ... Voiam să'ĭ spuĭ să nu se urce în turn... Avusesem o presimțire... Dar D. sub-secretar de stat m'a adus să vedem fîntînele de foc și tînĕra femee s'a făcut nevĕzută.

— Bărbatul eĭ e mort!

— Ah! făcu Majestatea Sa rece. Ea plânge fără îndoială, am să'ĭ trimet o podoabă de pietre scumpe, are să se mângâie.

— Dar, Sire, strigă Durantin, asasinul e un Persan!

— Un Persan! strigă suveranul sărind în sus. Care?

Și cu glas rĕsunător monarchul chemă:

— Harum!

Un personagiŭ cu fața stafidită și neagră, se grăbi să alerge.

— Toțĭ să vie încoace! zise stăpânul al căruĭ ochĭ schînteiară de mânie.

Harum se duse să-șĭ cheme tovarășiĭ, care sosiră neliniștițĭ.

— Arată pe vinovat! Zise monarchul adresându-se luĭ Durantin.

— Dar, Sire, rĕspunse el, nu 'l cunosc.

Nasser Eddin se uita la supușiĭ sĕĭ cu ochĭ cercetătorĭ, ce 'ĭ făcea să tremure dinainte, cu toate că nicĭ nu știaŭ de ce e vorba.

De o-dată, puind ochiĭ pe cel maĭ tĕnĕr, 'l-a întrebat:

— Ali, unde 'ți-e pumnalul?

Persanul îșĭ duse mâna la cingĕtoare.

Pumnalul nu era.

— Stăpâne, murmură el, trebue, să'l fi perdut.

Un murmur ciudat priimi rĕspunsul luĭ Ali.

Șahul încruntă sprîncenele.

— Ce am auzit? întrebă el uitându-se la bĕtrênul Harun.

Acesta se apropie se pue în îngenuchĭ, și rĕspunse:

— Stăpâne, eĭ zic că Ali e un Parsi.

La cuvîntul acesta, care aprinse fulgere în ochiĭ luĭ Nasser Eddin, Durantin constată o bucurie de oamenĭ rĕĭ pe fețele de aramă ale celor unspre-zece tovarășĭ aĭ luĭ Ali.

— Parsi... repeta Sahul scrîșnind din dințĭ, tu aĭ ucis pe Frances... veĭ peri!

Și o mișcare instinctivă deja scosese sabia jumĕtate din teacă.

— Sire! strigă Durantin, întinzînd mâna între Șah și Ali, legile franceze cer să fie judecat... Nu-ĭ ucețĭ rĕŭ.

Polițistul îșĭ închipuia că Nasser Eddin are să'l execute pe dată, cum e obiceiul în Orieot. *(Va urma)*

bătut grav pe un musicant la Slănicul din Moldova.

D. Cirilo ne scrie, că nu D-sa a bătut pe soldat, ci Lucio Vechi, capelmaistrul regimentuluĭ 10 de dorobanțĭ venit din Focșanĭ la Slănic împreună cu Regele, ast-fel fiind două muzicĭ în aceiașĭ zi a provocat confuzia.

—*—

Citim în *Gazeta Bucovineĭ*:

Vinerĭ spre Sâmbătă seara, miliția concentrată în Cernăuțĭ a plecat spre Jucica unde a avut manevre nocturne. Miliția a fost împărțită în două jumĕtățĭ de brigadă sub comanda coloneluluĭ Manojlovicĭ și a colonel-locotenentuluĭ Rauscher. Impărțirea a fost așa potrivită, că un batalion al reg. 41 împreună cu batalioanele miliţieĭ teritoriale No. 75, 76 și 77 și cavaleria și bateriile necesare avea să opereze contra 3 batalioane ale reg. 41 care asemenea avea cavaleria și bateriile recerute. Ierĭ dimineață miliția s'a reîntors.

—*—

De ierĭ a început a circula noile omnibuse. Aseară aceste omnibuze aŭ făcut curse de la Bulevard la Opler.

CRONICA

CONVORBIRI

(Cu ocaziunea zileĭ de 10 Maĭ)

— Fă surato, aĭ auzit tu, că pe Regele nostru are să-l dea jos de pe țară?

— Iaauzĭ?

— Ce nu ți-a spus omul tĕŭ? că Regele trece la pense?

— Iaauzĭ? nu mi-a spus nimic.

— Așaa, cumătro; acum, ĕsta Regele, cum dracu-l chiamă? Ca.. nu știŭ ce pustia, că are un nume cam greŭ, un nume cam ovreesc. Aha! Calur, nu maĭ face nimic, are pense de la țară.

— Aaaș?

— Să maĭ spune că în locul luĭ are să se sue pe țară, altul, hiŭ, cumătru, nepot, nu's ce pustia-ĭ este.

— Iaauzĭ? De unde știĭ tu surato?

— De unde știŭ? Ce unchiașu de suida ĭ e Conțiliŭ? Ia venit hârtie de la Menester să se ducă la oraș.

— Iaauzĭ?

— Ce are să hie cumătro atuncĭ!?... Iiiĭ... Doamne păzește! potopul pămĕntuluĭ de lume.

— Iaauzĭ? Știĭ tu astea?

— Cum focu să nu știŭ? N'auzĭ ce'țĭ spun eŭ?

— Iaauzĭ?

Așa vorbiaŭ într'una din zile două femeĭ în sat. Una maĭ guralivă luase un bețișor în mână și stând în genuchĭ pe pămĕntul dinaintea caseĭ, tot scormonea iarba ce începuse a se arăta. Iar cea-l'altă tot în genuchĭ, ținând mâna la gură se tot mira de ceia-ce auzia. Svonul despre acest lucru—vorbirea celor 2 femeĭ—se rĕspândi în toate împrejurimile satuluĭ, ast-fel că în curând maĭ toate femeile eraŭ strânse împrejurul Da Ioaneĭ și ascultaŭ ceia ce tot spunea ea,

— Așaaa, suratelor, așa! Vedețĭ cum trăim noĭ pe când ăia marĭ numaĭ petrec. Acuma de Inălțarea Domnuluĭ, o să hie la orașu 'l mare, o cumetrie, o sĕrbătoare, nu-s ce pustiu, pentru Calur ĕsta. Pentru că, de când a venit el, știțĭ făă? D'atuncĭ cu Zavera aia mare prin satu nostru, când aŭ bătut pe Ispravnic... ăăŭ Doamne! ce bătae grozavă! Maĭculiță Doamne!.. D'atuncĭ de când aŭ bătut pe Ispravnic oameniĭ... Eŭ eram fată mare, jucam în horă lângă Ștefăniță a luĭ Nea Gheorghe... Ce păcat! Ce maĭ flăcăŭ era și ĕla Doamne! Păcat c'a murit. Nu mi-a fost ursita să mĕ iaŭ cu el. Ce-ĭ și voia luĭ D-zeŭ ĕsta! Eh! după cum vĕ spuneam, când... Da ține și tu să nu maĭ ține urgia ăia de băiat Ileano, face un sgomot de'țĭ asurzește urechile. Ce rĕĭ copchiĭ Doamne! Ptiŭ! aĭ meĭ! Iată am crescut opt copchiĭ și nicĭ cârc! n'am auzit de la eĭ. Hicĭ! vorbă urâtă! Păcat c'aŭ murit treĭ dintr'înșiĭ. Ah! Niculăiță mamă, unde eștĭ? (și începe se plângă.)

— Lasă, fa Ioană, că nu-ĭ nimic. Țĭ-a maĭ remas încă cincĭ, nu-ĭ nimic. D-ta și unchiașu să fițĭ sănătoșĭ; copchiĭ câțĭ vreĭ.

— Așaaĭ, surato, dar vezĭ tu!.... Eh!, ce huitucă sunt. Incepusem să vĕ spun de serbătoarea aea. Unde am rĕmas fă Lino? că eŭ cu necazurile astea am uitat.

Da Ioană, (spuse aceasta), aĭ zis la urmă: După cum vĕ spuneam când...

— Aaa, bine zicĭ, Mariuțo, când a bătut pe Ispravnic.... (toate femeile lungesc gâtul spre a auzi maĭ bine), tu ți-ĭ maĭ bine minte de cât noĭ, tu eștĭ maĭ tînĕră, dar noĭ astea maĭ bătrîne, uităm și ce am făcut aseară. Staĭ, să nu'mĭ pierd șirul vorbeĭ (zise ea, pe când cu un bețișor sgăria pe pămĕnt.)

D'atuncĭ, de când a bătut pe Ispravnic. D'atuncĭ a venit Domnetoru ăsta, Calur al nostru,

— Aaa (repetară femeile din toate părțile). Ce spuĭ Da Ioană?

— Așaa mamă, d'atuncĭ. D'atuncĭ a venit sărăcia pe capul nostru. Nu țiŭ bine minte, câțĭ anĭ sunt d'atuncĭ. Staĭ... Eŭ eram pe vremea aceia cât Călina luĭ nea Ion, când m'am măritat. Ea s'a măritat în Brumar cu Christache al luĭ Nea Dobre. Eŭ am luat pe Ștefan... In ziua de Ignat am făcut logodina și la Boboteaza Domnuluĭ am făcut nunta.

Călina mi-a spus că era de 17 anĭ când s'a măritat. Eŭ am avut 17 anĭ și am trăit cu unchiașu ăsta al meŭ....

La doĭ anĭ am făcut pe Niculăiță, la 1 jum. pe Gheorghiță, pe urmă pe Veta la treĭ anĭ, ăilanțĭ sunt făcuțĭ tot la câte doĭ anĭ, zise ea numĕrând pe degete.

Ionică s'ansurat anțărț, după ce a tras sorțiĭ ca și Zanhir al luĭ nea Stan. Nunta am făcut'o în câșlegĭ. Țiŭ bine minte. surat'o, că nunta tocmaĭ în câșlegĭ am făcut'o. Iată-te, aveam și doĭ porcĭ, pe carĭ-ĭ ținеam numaĭ în porumb, da la Săn-Chetru și am scos slănină după spinarea lor, două covățĭ; am avut maĭ pînă zilele trecute. Iiŭ, ce maĭ untură, nicĭ n'am maĭ vĕzut.

Era aallbă, surato allbă. Și Calur ar fi rămnit și ș-ar fi lins degetele după dînsa. Femeele toate ascultaŭ la la Ioana, mirându-se de tot ce ea spunea,

După cum vĕ spun reîncepu ea, sunt d'atuncĭ nicĭ maĭ mult nicĭ maĭ duțin, o viață de om tînĕr.

— Hiitău e 'n armată Miriuțo, el trebue să știe. Nu v'a spus nimic nu va trimes nicĭ o hârtie.

— Nicĭ cât negru sub unghie, respunse aceasta, punĕnd degetul cel mare la dințĭ și făcĕnd să se audă un plesnăit groaznic.

— Bre, surato, bre să nu spună el nimic. Țțțț! O hi avĕnd muncă mare sermanu. Hiii. că și al meŭ se plângea de munca acea, bat'or pustiu s'o bato. Vezĭ, cumătro, al meŭ știa carte, când s'a dus; căcĭ unchiașu ăsta al meŭ muncea singur și da să-ĭ învețe copchii la carte, Țiĭ tu minte, Da Gherghino, ce frumos era unchiașu când l'am luat, ce chipeș, ce mâudru! Și Ionică mult îĭ seamănă luĭ. Ptiu parcă-s 2 picăturĭ de apă. Ție nu-țĭ seamănă nicĭ unul Măriuțo, nu s'ce pustia parcă nicĭ nu sunt făcuțĭ de tine. Ionică al meŭ măncalar mamă, a venit din miliție cu gradurĭ la mână. Când îĭ punea la Mustruială, el era prema! Ce frumos îĭ ședea cu gradurile alea! și ce mândru le purta. Al tăŭ are gradurĭ Mariuțo?

— Nu știŭ, Da Ioană, că nu l'am vĕzut de când a plecat. Hiŭ! nu l'am vĕzut zise ea punând degetul la gură.

— Eh! vezĭ el trebue să scie de sărbĕtoarea aea mare, hiind-că e p'acolo el trebue să hi vĕzut și pe calur ăla Domnetoru nostru. Zice că are nevastă calur ăsta.

— Aașșș? repetară femeele.

— Daa, mamă; are nevastă pe Calureasa, așa mi-se pare c'o chiamă. Se zice că și ea are să hie la serbĕtoarea asta. Iată-te vine Marin, Ileano, scoală.

— Daa, are să hie și ea acolo.

— Iată te, v'am spus că d'aia se face serbĕtoare în orașu ăla mare.

— Iaauzĭ?

— Așaa surato, d'aia zĕŭ d'aia! Nu vedețĭ voĭ, cât ghir ne pune pe spinarea noastră, ca să petreacă eĭ, ardeiar focu, să-ĭ ardă!

C. Gavrilaș.

Brăila 1891.

Intrunirea lucrătorilor Tipografĭ din Iașĭ

Lunĭ 12 August, a avut loc adunarea lucrătorilor tipografiĭ din Iașĭ anunțată în numĕrul nostru trecut, în localul clubuluĭ muncitorilor, din strada Veche No. 63 casele din colț.

Intre chestiele de desbătut a fost, cu deosebire, cererea adresată și primărieĭ noastre, de către un patron tipograf din Bucureștĭ, Eduard Wiegand, de a i se trimete un numĕr de copiĭ orfanĭ, pe carĭ îĭ îngrijește primăria, să-ĭ învețe D-sa tipografia... După ce aŭ luat parte la discuție un numĕr de lucrătorĭ și după ce s'a arătat în mod neîndoios, faptul ce a îndemnat pe numitul patron de a se adresa și primărieĭ de Iașĭ, după ce s'a adresat și ospiciilor din Bucureștĭ, poate și de aiurea, să i se încredințeze copiiĭ, bine înțeles bunĭ de lucru, fapt care stă în tendința de a avea în tot-d'auna un numĕr de lucrătorĭ, fără nicĭ un sprijin de esploatat și a înfrânge ast-fel năzuința celor-l'alțĭ lucrătorĭ de așĭ maĭ îmbunătăți starea; după ce s'a arătat că breasla tipografică este destul de numeroasă și că fiind încă un prisos de lucrătorĭ la Bucureștĭ ar nevoi pe uniĭ să emigreze în alte părțĭ între care și la Iașĭ, să facă concurență celor aflațĭ în lucru, să maĭ scoboare încă salariile deja destul de scăzute, să maĭ împovăreze munca; după ce s'aŭ limpezit aceste chestiĭ, lucrătoriĭ tipografiĭ aŭ votat următoarea moțiune;

„Lucrătoriĭ tipografĭ din Iașĭ, adunațĭ în localul Cluburuĭ Muncitorilor, în seara de 12 August, în urma discuțiilor urmate, delegăm pe d-niĭ Ioan Tufescu, C. Paleologu și Karol Krivda, de a redacta un memoriu pentru a-l înainta Primărieĭ locale, spre a respinge cererea d-luĭ Ed. Wiegand, proprietar de tipografie din Bucureștĭ, de a i se trimete un numĕr de copiĭ orfanĭ, pe carĭ să-ĭ întrebuințeze la lucru.

„In privința celor-l'alte chestiĭ de la ordinea zileĭ, vĕzute în apelul convocare declarăm că suntem hotărîțĭ a lupta pentru înbunătățirea stăreĭ noastre, și anume de o cam dată pentru reducerea ceasurilor de muncă la 9 pe zi de la 9 și jumĕtate cum se obicinuește a se lucra acuma, bine înțeles fără a se reduce salariile. Pentru aceasta ne declarăm solidarĭ cu toțĭ tovarășiĭ de lucru fără deosebire de nație",

E de notat chipul înțelept, în care lucrătoriĭ tipografĭ ișĭ înțeleg să se îngrijască de starea lor. Ceea ce îĭ va duce la izbândă.

(*Drapelul*).

ULTIME INFORMAȚII

Decretul intrăreĭ în minister a D-luĭ Al. Lahovary va apare mâne în „Monitorul oficial."

Primul act al D-luĭ Lahovary va fi primirea demisieĭ D-luĭ Enăchiță Văcărescu, ministrul nostru la Roma și numirea în locul sĕŭ a D-luĭ C. Exarcu.

—*—

Prețurile cerealelor sunt staționare la Brăila:

Grâŭ 60$\frac{3}{4}$ lbr. 16,65; 59$\frac{1}{2}$ lbr. 15,50; 57$\frac{1}{2}$—lbr. 13,25.

Mazărea % kilo 16,30; orz 46 lbr. 7,50; 41$\frac{1}{2}$ lbr. 6,65; Sĕmânța de in % kilo 15 leĭ; Orzoaica 44$\frac{3}{4}$ lbr. 7,70.

Acumularea productelor este colosală. Sunt până acum în port 442,400 hect. grâŭ, 129,800 porumb, 64,500 orz și 1,000 secară.

Și la Botoșanĭ prețurile sunt calme. Câte-va micĭ vênzărĭ de grâŭ s'a făcut cu prețurĭ ce variază de la 1,800—1,850 leĭ vagonul, calculate gara Botoșanĭ.

—*—

Extragem din *Constituționalul* următoare informațiune;

D. Locot.-Colonel Căplescu din regimentul 2 de roșiorĭ a cerut Ministeruluĭ de rĕsboiŭ voia pe cale ierarhică d'a cere satisfacție ziaruluĭ *Adevĕrul* prin orĭ-ce cale ar găsi de cuviință. D. Ministru nu s'a pronunțat încă.

Cam târziŭ s'a trezit D. Locot.-Colonel Căplescu, Dar D-sa are memoria scurtă. A uitat, să vede, că directorul nostru a citit o scrisoare adresată unuĭ amic al ziaruluĭ *Adevĕrul*, în care *rugă* să se arunce la coș denunțările Locotenentuluĭ Hakman.

—*—

Ca să 'șĭ impue voința sa D-luĭ Poni, se spune că D. Odobescu ar fi decis să demisioneze din consiliul permanent, în cas când D. ministru al instrucțiuneĭ n'ar voi să 'ĭ aprobe avisele. D-sa speră că D. ministru nu-ĭ va primi demisia.

—*—

Astă-zĭ fiind aniversarea suireĭ pe tron a Sultanuluĭ Abdul Hamid, la legațiunea sublimeĭ Porțĭ a fost o mare recepțiune.

—*—

Spiritul de dreptate ne îndeamnă a publica următoarea scrisoare:

Domnule Redactor,

In onor. D-voastră ziar de la 1» August c. ațĭ avut amabilitatea a publica la rubrica informațiunilor și despre modesta mea cantină o informație trunchiată, ce de sigur o avețĭ de la vre un piquer al D-luĭ architect de control I. Mincu, saŭ de la alțĭ nemulțumițĭ care nu pot mânca gratis la zisa cantină. Pentru maĭ bună informațiune, ce punețĭ la disposiția publiculuĭ, și pentru completarea detailurilor ce ațĭ putea da, permitețĭ-mĭ, Domnule Redactor, pentru-că prin D-voastră înșĭ-vĕ să putețĭ lua amănunte, să-mĭ facețĭ onoarea a pofti într'una din aceste zile la dejun (12 ore), saŭ prânzu (7 ore p. m.) la cantina mea, unde atât eŭ cât și amploiațiĭ meĭ suntem ne lipsițĭ; iară pentru cel ce v'aŭ adus amănuntele, vĕ rog a'l pofti la masa lucrătorilor, unde onoarea ce 'ĭ fac depasează meritele sale.

Vĕ rog, Domnule Redactor, să bine-voițĭ a da această publicitație în ziarul D-voastră, sperând în acelașĭ timp că vețĭ primi cu bucurie învitarea ce v'o fac.

Primițĭ, vĕ rog, Domnule Redactor, salutările mele.

N. Cuțarida.

Inginer Antreprenoru Palatuluĭ de Justiție din Bucureștĭ

—*—

Duminecă 25 August se va da în *Grădina Bobinca*, o reprezentație în beneficiul simpaticuluĭ director al trupeĭ D. *Athanasiŭ*. Fie-care persoană va primi la intrare un frumos cadoŭ din partea direcțiuneĭ cum și treĭ bilete de loterie a unuĭ ceas de buzunar și cu lanț, această loterie se va trage în seara reprezentațieĭ,

Jalnica soție Eufrosina, fiĭ Hristodor și Gheorghe, mamă Zoe Constantinescu, unchiŭ Alecu Moescu, cumnațĭ și cumnate Ioan și Elena Moescu, Mihail și Elisabeta Moescu, Gheorghe și Margareta Moescu, Ioan și Alexandrina Rădulescu, Constantin și Maria Parepeanu, mătușe Tinca Angelescu, vară Eufimia Romanov, nepoțĭ Vasile și Maria Urziceanu, Ioan și Olga Protopopescu, Gheorghe, Dimitrie și Maria Niculescu, aŭ durerea a vĕ anunța încetarea din viață a prea iubituluĭ soț, părinte, fiŭ, nepot, vĕr, cumnat și unchiŭ

Const. H. Constantinescu

Incetat din viață Sâmbătă 17 (29) August, la orele 8$\frac{3}{4}$ a. m. în etate de 48 anĭ.

Ceremonia funebră, se va oficia Lunĭ 19 corent, orele 2 p. m. în casele decedatuluĭ, dupe care cortegiul funebru va porni la monastirea Ghighiu; unde Marțĭ la orele 4 p. m., va avea loc înmormântarea.

Amiciĭ și cunoscuțiĭ carĭ din eroare nu vor fi primit comunicare, sunt rugațĭ a priimi aceasta ca invitație.

Ploeștĭ, August 1891.

FOIȚA ZIARULUI „ADEVĔRUL" (32)

ARSÈNE HOUSSAYE

Lacrimile Jeaneĭ

XXXIV

Statuia sfărâmată.

— D-ră iată istoria: — m'am întâlnit — pentru nenorocirea mea — la D. de Briançon cu D-ra Aubépine; aceasta îĭ adevărata metresă căcĭ vra să stăpânească și casa. Ea rescolește și restoarnă totul, ea scotocește toate secretele trecutuluĭ și prezentuluĭ. Iată de ce cred că am făcut bine să iaŭ aceste scrisorĭ pe care le luase și ea de acolo.

Matilda vorbea cu un aer așa de puțin lămurit în cât ia fost peste putință Jeaneĭ să înțeleagă dacă această fată credea că scrisorile sunt de la dânsa sau de la una din amicele sale,

— Și cine ț'a spus numele meŭ D-ră?

— D-ra Aubépine care e geloasă pe D-ta. Dar D. de Briançon să jura că nu te cunoștea și că iubise numaĭ pe una din amicele D-tale și al căreĭ nume nu-l va spune nicĭ odată,

Jana a avut năcazul de a maĭ mulțumi uneia dintre metresele amantuluĭ său.

— Mulțumesc D-ră, zise ea salutând'o cu un aer de sus.

Matilda eșĭ cu inima mulțumită, Păcătuise prea mult și acum vroia să intre în căință prin o faptă bună. Nu era oare la dânsa maĭ mult gustul să vadă cum o fată din lume îșĭ duce păcatele sale? sau poate vroia să compare și să spue că Contesele nu sunt maĭ mult de cât negustoresele? căcĭ negustoreasă era Matilda.

Cine ar fi fost atuncĭ în apropiere de ușa Janeĭ ar fi auzit un monolog demn de teatru antic și de teatru modern.

Acest monolog era un strigăt grozav de indignare contra eĭ însă-șĭ.

— Oh! mândria mea! răcni ea, oh! albeață mea perdută! oh! frumoasa mea ofilită! Ce-mĭ remâne de cât sfârșitul. Am ajuns acolo că trebue să mulțumesc aceșteĭ fete care mi-aduce bucățĭ din inima mea sfărâmată. Nu maĭ sunt fată dar nu sunt nicĭ femee! Nu-mĭ remâne, nicĭ cureția sufletuluĭ meu, nicĭ strălucirea numeluĭ meu. Purtând corona de perle a acestuĭ duce de Obanez, mi-a căzut una câte una perlele coroaneĭ mele de contesă. Iată-mă moartă la tot ce este frumos. Simțesc deja că lumea bună mă aruncă în lumea cocotelor. Am rîs pe altele și eu nu sunt maĭ bună. Nu, numĭ remâne nemic! nimic nimic! de cât lupanarul aurit sau ertarea. Dar ândurase-ve Domnul?

Și după o tăcere D-ra d'Armailla îșĭ adresa încă miĭ de blesteme.

— Oh! mândria mea! repeta ea plângând, tu care în tot-d'a-una aĭ fost ca o frumoasă statue de marmură, tu care eraĭ puterea viețeĭ mele și lumina sufletuluĭ meu, te-am resturnat la picioarele acestuĭ om, te-am sacrificat, te-am sfărâmat, și te-am pus în bucățĭ.

Jana izbucni în gemete. Era frumoasă în durere pentru că era un mare strigăt al natureĭ care te sue până la Dumnezeŭ.

— Oh mândria mea! zise ea încă.

Căzu în genuachi și se ruga. Dar la Marțial se ruga.

XXXV

O răpire

Cine ripise pe D-ra d'Armaillac? căcĭ se răspândi zgomotul în Paris că dispăruse.

D-ra d'Armaillac, plină de pasiune nu se desfăta împreună cu prințesa? S'a alergat la diferite închipnire dar se revenea imediat. Și maĭ la urmă nu este tot deauna aceiașĭ comedie, jocul nesfârșit al prostieĭ omeneștĭ? Când aĭ vĕzut un obraznic, aĭ vĕzut pe toțĭ obrazniciĭ. Când aĭ văzut un prost, aĭ vĕzut pe toțĭ proștiĭ. Când aĭ vĕzut un om de duh aĭ vĕzut un dobitoc maĭ mult. — Care este omul de duh care nu însamnă prostia sa originală ca toată lumea? — Jana învățase să rîdă de toate cele cu prietena sa mucalită: ea surprinsese lipsa de conducere la femeele pasionate dar și lipsa de inimă la femeile virtuoase; ea judecase că învățatul nu era de cât un nebun întrat în specialism; omul de banĭ dă și ea, omul de lege un vrăjmaș al dreptuluĭ. N'avea pretenție de filozofie, dar fără să vrea formula judecărĭ teribile asupra omenireĭ; asemenea înaintea celor maĭ serioase lucrurĭ izbucnea într'un rîs ca o sceptică, la care cerea să orezĭ în amor.

Un singur lucru i se părea demn de respect și de admirație, maternitatea. Ea nu trecea nicĭ odată pe dinaintea uneĭ mame fără ca să n'o salute, pe dinaintea unuĭ leagăn fără ca să nu facă semnul cruceĭ; ceia ce învidia maĭ mult era când se ducea la grădină și când vedea pe mamă care-șĭ ținea copilul de mână; ea spune cu mult foc că dacă religia catolică a întrecut toate religiile, este că ea începe prin tabloul Marieĭ alăptând pe Isus, spectacol adorabil, care este simbolul viețeĭ familieĭ.

Dar acest spectacol care ar face bucuria sa de soție D-zeu nu i-l'va da în casa eĭ, după presimțirile eĭ,

Cu toate că ea se încredință că D. de Briançon nu era singurul om pe pământ pentru dânsa, totușĭ ea venea necontenit la ideie că n'ar putea lua pe altul de soț, maĭ întăiu find-că ar înșela pe acest altul asupra trecutuluĭ, înfine i-ar fi nenorocită cu orĭ cine afară de Marțial, Dar pe Marțial nu-l pierduse pentru tot-d'a-una la dânsa, fiind-că după un prim duel de la un cuvânt prost, a maĭ avut un duel cu ducele de Obanez, tot din pricina eĭ: căcĭ cu toate că numele eĭ n'a fost pronunțat, ea știa bine rațiunea acestuĭ al doilea duel.

Dar în acelaș timp Marțial n'o brava în toate zilele, prin viața luĭ neauzită în mijlocul femeilor rele? A trebuit ca Marțial să fie unul din prințiĭ highlifuluĭ pentru ca numele său să nu fie tocmaĭ compromis în nebuniile sale. Nuĭ venea să creadă că o iubește când îl vedea tot-d'a-una cu Aubépine, și de multe altele. „Se bate pentru mine, zicea D-ra d'Armaillac, dar n'am puterea să-l smulg din aceste obiceiurĭ rele; a doua zi după căsatorie el se va duce să șĭ facă luna de miere cu aceste D-re. Nu, nu voesc să fiu ridiculă, voiŭ muri cu mândria atinsă, maĭ degrabă voiŭ sacrifica inima mea de cât demnitatea".

(*Va urma*)

Higiena dinților și a gureĭ

Medalie de aur, Viena 1883; Medalie de argint, Bucureștĭ 1883; Medalie de bronz, Paris 1889

Autorizat de consiliul de higienă și salubritate publică.

DENTALINA

Esență pentru gură și

Pulbere vegetală pentru Dințĭ

ale Doctoruluĭ S. KONYA, chimist

sunt două *dentifrice* recunoscute în țară și în străinătate ca cele maĭ bune pentru conservarea dinților, curățenieĭ și higieneĭ gureĭ, dându-ĭ tot-odată un miros plăcut.

Prețul: un flacon *Dentalină*, fr. **3.** *Pulbere de Dințĭ*, fr. **2.**

Depozite: la Iașĭ la Farmacia **Frațiĭ Konya**; la Bucureștĭ la Farmaciile *F. W. Zürner* și *F. Bruss*; la Drogueria *I. Ovessa* și la Parfumeria *„Stella.“*

Un elev caută un loc într'o farmacie. Doritoriĭ a se adresa: Const. I. Toescu, Bêrlad; arătând tot-d'odată și condițiunile ce pot oferi.

TIPOGRAFIA THOMA BASILESCU

BUCUREȘTI

111, BULEVARDUL ELISABETA, 111

SPECIALITATE IN LUCRĂRI COMERCIALE

REGISTRE, ADRESE, COMPTURĬ, CIRCULĂRĬ, etc.

ZIARE, REVISTE, AFIȘE, PUBLICAȚIUNI, BROȘURI, INVITAȚIUNI, CĂRȚI DE VIZITĂ

ȘI TOT FELUL DE IMPRIMATE ATINGĂTOARE DE ACEASTA ARTA

SE EFECTUEAZA PROMPT ȘI CU PREȚURI FOARTE MODERATE

BILINER SAUERBRUNN

cea maĭ bună apă minerală, naturală, accidă, higienică, recoritoare în timpul vereĭ de băut cu vin.

Direcțiunea Isvoarelor în BILIN (Boemia)

Depositarĭ și representanțĭ generalĭ pentru România

I. DIMOVICH & Cie.
Agentură-Comision,— BRĂILA.

De vênzare în total saŭ în parte casele situate în Bucureștĭ, Str. Olarĭ Nr. 8 și Bulevardul Ferdinand.

Pentru informațiunĭ și preț a se adresa Locotenentuluĭ V. Negri, la Constanța.

INSTALAREA

— DE —

TELEGRAF, GAZ și APA

FILTRU „PASTEUR“

TELEFOANE, PARATONERE

SALON DE EXPOZITIE.—EXPORT

Teirich & Leopolder

Bucureștĭ, Strada Berzeĭ, Nr. 9.

N. MISCHONZNIKY

BUCUREȘTI

Strada Lipscani, 31, (piața Sf. Gheorghe)

CEL MAI MARE

DEPOSIT DE PIANURI

din fabrica **Blüthner** și altor fabricĭ renumite din **Berlin, Stuttgart, Paris,** etc.

Mare deposit de orĭ ce **note** și **instrumente musicale.** Musicĭ de masă cu manivel și carĭ cântă singure cu note schimbătoare.

Prețurĭ moderate

Cel maĭ bun Antiblenoragic

BOALE SECRETE CAPSULE

CU BALSAMURĬ EMULSIONATE și PANCREATINĂ

Nicĭ unul din antiblenoragicele existente până acum, nu implinește cele două condițiunĭ indispensabile de asimilare repede și a nu irita traectul intestinal. Modul cu totul special și noŭ după care sunt preparate. Aceste Capsule fac ca vindecarea să fie repede, complectă și fără de a deranja stomacul; ast-fel că convine tutulor persoanelor chiar celor maĭ debile.

Acest noŭ medicament vindecă în scurt timp complect și radical, scursorĭ (sculament) noui și vechĭ atât la bărbațĭ cât și la femeĭ, precum Blenorea poala albă, etc. — Prețul uneĭ cutiĭ 4 leĭ.

Asociat cu aceste capsule se recomandă cu succes *Injecția Santalină.* — Prețul unuĭ flacon 2 leĭ și 50 banĭ.

Deposit general: Farmacia la «Coroana de oțel» Mihail Stoenescu, strada Mihaiŭ Vodă, Nr. 55, Bucureștĭ.

In provincie unde aceste preparate nu se găsesc, se expediază imediat în contra unuĭ mandat poștal.

Să se observe cu rigurositate instrucțiunea ce însoțește fie-care cutie și flacon.

CAPILOFILUL

Părul este una din podoabele de căpetenie ale omuluĭ și în special ale femeieĭ; mulțĭ, foarte mulțĭ sufer moralicește de degenerarea acesteĭ podoabe.

In urma unor experiențe îndelungate cu acest preparat, am reușit a împedica căderea luĭ în scurt timp, provocând și creșterea, așa dar **„Capilofilul“** este adevĕratul prietin al acesteĭ podoabe; numire cu drept câștigată, în urma rezultatelor neasemănate ce a dat în Bucureștĭ la persoane cunoscute de toțĭ, cât și în multe alte părțĭ din țară.

„Capilofilul“ este ultima isbândă pe tărâmul higieneĭ, Cosmetic el redă viață și putere rădăcineĭ păruluĭ, îĭ procură crescerea și împedică căderea, însușește deci calitățĭ ce până acum n'aŭ fost de cât, dorințe nerealisabile.

Intrebuințat în toate zilele ca articol (obiect) de toiletă, el va resplăti cu prisos prin efectele ce produce puțina osteneală ce cine-va îĭ dă în aplicarea luĭ.

„Capilofilul“ nu conține ca cele maĭ multe articole de asemenea natură, **nimic vătămător,** după cum dovedește certificatul dat de D. **Dr. Bernard,** șeful laboratoruluĭ analitic central.

Ferițĭ-vĕ de contrafacerĭ care se vor urmări conform legeĭ, și observațĭ ca fie-care flacon se poarte marca înregistrată și semnătura mea.

După cerere sunt gata a face deposite în provinciĭ și străinătate, încredințând vênzarea numaĭ la persoane de încredere,

— Prețul unuĭ Flacon 2 Leĭ 50 Banĭ —

P. M. MARCOVICI, Farmacist

Bucureștĭ.— 253, Calea Moșilor, 253.— Bucureștĭ.

După scurtă întrebuințare devine indispensabil ca PASTĂ de DINȚI.

Frumusețea Dinților { Noua Crême-Glycerin americană pentru *Dințĭ* aprobată de consiliul sanitar.

KALODONT

de la fabrica F. A. SARG's Sohn & C-nie O. Viena

Furnisorĭ aĭ Curțeĭ I. R.

Se găsește în Bucureștĭ la toate *Droqueriile*, *Farmaciile* și *Magasinurĭ cu Parfumerie*, în Provincie la D-niĭ *R. & Samitca*, la Brăila, D-niĭ *Anton Drummer* și *I. R. Petalis*, farmaciștĭ la Brăila, la D-niĭ *S. Lebel* Droguerie la Ploeștĭ, la D-nu *Friedrich Paul*, farmacist la Giurgiu, la D-nu *Oravetz*, farmacist la Focșanĭ.

Representant și Depositar pentru România D-nu,

VICTOR KUBESCH, Strada Academieĭ, Nr. 1 Bucureștĭ.

Cerețĭ numaĭ „Kalodont luĭ Sarg“ și ferițĭ-vĕ de contrafacerĭ.

Prețurĭ reduse

CURELE de Transmisiune

Prima calitate englezească

FURTUNI de CAUCIUC

toate articole pentru mașine: Asbest. Manometri

STICLE pentru nivel, robinete și Ventile de abur,

Bumbac pentru șters.

POMPE PENTRU VIN

cu prețurĭ foarte reduse la Depositul fabriceĭ

Otto Harnisch 41, Strada Academieĭ, 41 vis-à-vis de Ministerul de Interne

LA „CRUCEA ALBA“

72, CALEA VICTORIEĬ, 72

(VIS-A-VIS DE PASAGIU)

ANTISEPSIE DEPOU CHIRURGIC SPECIAL **PRECISIUNE**

AL FARMACISTULUI H. HUSSAR

En gros — **Firma: HUSSAR & SCHAEFFER** — En detail

INSTRUMENTE — **CAUCIUCURI** — **PANSAMENTE**

BANDAGE

OPTICA — FISICA

Inhalațiuni, Vate, Tifoane, IRRIGATOARE, Preservative și toate obiectele, instrumentele și aparatele pendinte de această ramură.

Se primesc comande speciale de Instrumente și furnituri, En gros pentru Spitale.

COMANDE DIN PROVINCIE PENTRU D-niĭ MEDICI, FARMACIȘTI, DROGUIȘTI ȘI MOAȘE SE EFECTUEAZA URGENT ȘI EXACT.

MERSUL TRENURILOR

PORNESC DIN BUCUREȘTI:

Bucureștĭ-Iașĭ, direct de persoane. — Pleacă din Bucureștĭ la ora 7 dim., din Ploeștĭ 8,58 dim., din Buzĕŭ 11,11 dim., din Rîmnicul-Sărat 12,11 p. m., din Focșanĭ 1,20 p. m., din Mărășeștĭ 2,10 p. m., din Adjud 3,09 p. m., din Bacăŭ 5,18 p. m., din Roman 7 seara, din Pașcanĭ 8,49 s., sosește în Iașĭ 11,05 s. — **Accelerat,** pleacă din Bucureștĭ 9,35 seara, din Ploeștĭ 11,04 noaptea, din Buzĕŭ 12,54 noaptea, din Rîmnicul-Sărat 1,46 dim., din Focșanĭ 2,43 dim., din Mărășeștĭ 3,20 d., din Adjud 4,13 dim., din Bacăŭ 5,57 dim., din Roman, 7,13 dim., din Pașcanĭ 8.40 dim., sosește în Iașĭ la 10,45 dim.

Bucureștĭ-Vasluĭ, Brăila-Galațĭ, direct accelerat.— Pleacă din Bucureștĭ la 7.50 seara, din Ploeștĭ 9,42 seara, din Buzĕŭ 11,41 seara, din Rîmnicu-Sărat 12,39 s., din Focșanĭ 1,37 noptea, din Mărășeștĭ 2,15 noaptea, din Tecucĭ la 2,53 dim., din Bêrlad 4,23 dim., din Crasna la 5,28 dim., sosește în Vasluĭ la 5,52 dim. spre Galațĭ, din Buzĕŭ pleacă la 12 noaptea, din Brăila 2,31 noaptea, din Barboșĭ 3,22 d., sosește în Galațĭ 4 dim.

Bucureștĭ-Vêrciorova, direct accelerat. — Pleacă din Bucureștĭ 6,40 seara, din Titu 7,47 seara, din Piteștĭ 9,08 seara, din Costeștĭ 9,36 dim., Slatina 10,57 seara, din Piatra Olt 11,19 seara, din Craiova 12,24 noaptea, din Filiașĭ 1,13 dim., din Turnu-Severin 3,10 dim., sosește în Vêrciorova 3,32 dim. — De persoane pleacă din Bucureștĭ 8.10 dim., din Titu 9,39 dim., din Goleștĭ 11 dim., din Piteștĭ 11.37, din Costeștĭ 12,11 p. m., din Slatina 1,46 p. m., din Piatra Olt 2 29 p. m., din Craiova, 4,04 p. m., din Filiașĭ 5,18 p. m., din Turnu-Severin 7,59 seara, sosește în Vêrciorova 8,25 s.— **Fulgerul** pleacă din Bucureștĭ 4,03 seara, din Titu 5.06 seara, din Piteștĭ 6,22 s., din Slatina 8,07 dim., din Craiova 9,28 seara, din Filiașĭ 10.15 seara, din Turnu-Severin 12,06 noaptea, sosește în Vêrciorova 12,28 noaptea.

Bucureștĭ-Craiova, direct, persoane. —Pleacă din Bucureștĭ 2.48 p. m., din Titu 4.03 seara, din Goleștĭ 5.30 seara, din Piteștĭ 6 seara, din Costeștĭ 6.31 seara, din Slatina 8.32 seara, din Piatra 9.05, sosește la Craiova 10.20 s.

Bucureștĭ-Piteștĭ, direct, persoane.—Pleacă din Bucureștĭ 6.45 d., din Titu 8.21 d., din Goleștĭ 9.44 d., sosește la Piteștĭ 10.44 d.

Bucureștĭ-Galațĭ, direct, persoane. — Pleacă din Bucureștĭ 9.40 d., din Ploeștĭ 11.48 d., din Buzĕŭ 2.05 p. m., din Brăila 5.02 p. m., din Barboșĭ 5.59 p. m., sosește Galațĭ 6.35 seara.

Acelașĭ tren spre Tecucĭ.—Pleacă din Buzĕŭ 2.15 p. m., din R.-Sărat 3.49 p.m., din Focșanĭ 7.48 seara, din Mărășeștĭ 9.02 seara, sosește Tecucĭ 9.45 seara.

Bucureștĭ-Predeal, direct accelerat.—Pleacă din Bucureștĭ 4.40 p. m., din Ploeștĭ 6.17 seara, din Câmpina 7.18 seara, din Sinaia 8.31 seara, sosește Predeal 9.10 seara.

Accelerat.—Pleacă din Bucureștĭ 7.35 d., din Ploeștĭ 9.44 d., din Câmpina 10.48 d., din Sinaia 12.03 p. m., sosește Predeal 12.45 p. m.

De persoane. — Pleacă din Bucureștĭ 8.50 d., din Ploeștĭ 10.48 d., din Câmpina 11.55 d., din Sinaia 1.14 p. m., sosește Predeal 1,56 p. m.

Bucureștĭ-Giurgiu, direct, (fulger), pleacă din Bucureștĭ 5,35 dim. sosește Smârda 7,10 d. *Persoane* pleacă din Bucureștĭ gara de Nord 8 d. din Filaret 8,30 d., sosește Giurgiu 10,18 d.— *De persoane* din Bucureștĭ, gara de Nord 5.25 p. m., din Filaret 5,55, sosește Giurgiu 7,48 s.

Bucureștĭ-Călărașĭ Feteștĭ-Slobozia, pleacă din Bucureștĭ 7,50 dim., sosește Călărașĭ 12,20 p. m. Feteștĭ 11,53 d., Slobozia 12,05 p. m.

SOSESC IN BUCUREȘTI

Din Iașĭ 7,30 d. și la 9,55 s.
Din Vasluĭ-Galatz 8,40 d.
Din Predeal 11.55 d. la 8,50 s. și la 9,30 seara.
Din Galațĭ 5,10 s.
Din Vêrciorova 11.15 s. Fulgerul, la 9,25 d. acceleratu 8,25 s. persoane.
Din Craiova 12,55 p. m
Din Piteștĭ 9,10 seara.
Din Călărașĭ 6,25 s.
Din Giurgiu 3,55 p. m. fulgerul, la 0,45 d. și 7,20 s. persoane.

Proprietar-Editor, Th. Basilescu.

Bucureștĭ. — Tipografia Thoma Basilescu, Bulevardul Elisabeta, 111.